

f. Δουμέ- † Δουμομένης ἀπέκλυσα, καὶ ἐν προμολύσιρ ἰδύσα,
 vous ἀπέ- Ἰηλὸρ εἰς αὐλῶνα, θεῶ φάτιρ ὑπὸ νόησα. (τῆ
 κλεισα. Τὸνενα πῦρ μ' ἔφαγον, καὶ † βρώσεως, ἕδὲ γὰρ αὐ
 f. βρώσιες. Ζήσομαι, ἀλλ' ὀλέσει με λιανὸς χρόνος, εὐθα τάφορ
 Ἀνθρωποὶ Ἰούξισι, ἐπανερχόμενοι με θαλάσση, (μοι
 καὶ με λίθοις ὀλέσσειρ, ἐπὶ μοι γὰρ πατεὶ λαλῶσα
 γὰ φίλορ μετέδωκε. βάλοιτέ με βάλλετε πάντες.
 Οὕτω γὰρ ζήσω, καὶ ἐς ἕρανὸρ ὄμματα πήξω.

ΛΟΓΟΣ ΟΓΔΟΟΣ.

ἔχατορ
 Λαβ.
 προφητεύ-
 σασα, Λαβ.

ἰταλικὴ ἀρ
 χῆ.

Ρχομένης μεγάλης ὀργῆς ἐπὶ νό-
 μορ ἀπειθῆ, (τα φαίνω,
 † Ὑφατορ εἰς αἰῶνα θεῶ μιλίμα-
 Γᾶσι † προφητεύσασα κατὰ πῆλιρ
 ἀνθρώποισιρ.

Εξ ὅτε δὴ πύργος τ' ἔπεσε, γλώσσαι τ' ἀνθρώπων
 εἰς πολλὰς θνητῶν ἐμβρίσθησαν διαλέκτους·
 Πρῶτα μὲν αἰγυπτίου βασιλῆιορ, εἶτα τὸ πόρσων,
 Μήδωρ, αἰθιοπῶρ τε, καὶ ἀσσυρίης βαβυλῶνος,
 εἶτα μακεδονίης τύφορ μέγαρ αὐδήσασα,
 Πέμπτορ εἰς ἰταλῶρ κλεινὴν βασιλείαρ ἀβεσμορ
 Ὑφατίορ πᾶσιρ δείξει κακὰ πολλὰ βροτοῖσι,
 καὶ πάσης γαίης ἀνδρῶν μόχθους διαπανήσει.
 Ἄξει δὲ ἀνηκτὸς βασιλεὶς ἐθνῶν ἐπὶ δυσμας,
 καὶ δεσμὸς θήσει λαοῖς, καὶ πάνθ' ὑποτάξει,
 Ὅψε θεῶ μύλοι ἀλέουσι τὸ λεπτόρ ἄλσυρορ.
 Πῦρ τότε πάντ' ὀλέσει, καὶ λεπτόρ χυθῆρ ἀποδώσει,
 Ὑψιόμων ὀρέων κορυφὰς καὶ σαρκὸς ἀπάσης,

Exclusi tenues, & per mollissima rura
 Quoslibet admisi, magni secura Tonantis.
 Propterea igni sum consumpta, & uoq; nec ipsa
 Viuam, sed perdet durum me tempus, ibiq;
 Constituent homines bustum mihi ἐπανερχόμενοι
 μεθ' ἀλάσθη.

Me periment saxis ἐπί μοι γὰρ πατρὶ λαλοῦσα
 Charum dat natum: me cædite cædite cuncti,
 Sic etenim uiuam, atq; in cœlum lumina figam.

LIBER OCTAVVS.

Erribiles toti mundo diuinitus iras
 Postremi seculi uēturas tēpore pādo,
 Omnibus humanis effando futura
 per urbes,

Ex quo collapsa turri discrimina linguæ
 Sumpserunt hominum, uariato munere uocum.
 Principiò Aegypti, Persarum postea regnum,
 Medumq;, Aethiopumq;, ac Assyriæ Babylonis.
 Deinde Macedonia fastus effata minaces,
 Italiae quintum clarum dirumq; recludo,
 Extremum pariet quod mundo tristia multa,
 Conatusq; hominum consumet totius orbis,
 Occiduasq; feros reges perducet in oras,
 Et leges ponet populis, & cuncta domabit.
 Sed mola postremò pinset diuina farinam.
 Omnia tunc ignis perdet, uertetq; minutum
 In cinerem, celsos montes, & corpora cuncta,

Italiae imperium.

Donec

In auaros. Donec causa mali cunctis dementia habendi *
 Nam fallacis erit auri, argentiq; cupido.
 Nil etenim censent homines præstantius istis:
 Non lumen solis, non cœlum, non maris æquor:
 Non uastam terram, quæ procreat omnia: non qui
 Donat cuncta Deum, genitorem totius orbis:
 Non fidei, non plus tribuunt pietatis amori.
 Impietatis fons, perturbandi ordinis autor,
 Belli causa, hostis pacis, dementia habendi:
 Quæ patribus natos, patres inimicat alumni.
 Connubijs nec honos, auro præsentem, manebit.
 Terra omnis metas, custodes æquor habebit,
 Omnibus astute diuisa scatentibus auro,
 Ut terram semper uideantur uelle tenere.
 Diripient tenues, ut agris maioribus ipsi
 Quæsitis, illos cogant seruire superbi.
 Quod nisi terra procul cœli stellantis ab oris
 Sede remota foret, non lux foret omnibus æqua,
 Sed quæsitæ auro solis locupletibus esset,
 Pauperibusq; alium mundum Deus ipse pararet.

**Romæ ru-
 ina.**

Par tibi de cœlo, sublimis uertice Roma,
 Adueniet clades, & flexo uertice prima
 Complanaberis, & tota absumêris ab igni,
 In noua deurgens sôla: diuitiæq; peribunt,
 Inq; tuis degent uulpesq; lupiq; ruinis.
 Tunc deserta, quasi nunquam sis nata, iacebis.
 Tunc ubi Palladium? quis te Deus asseret auro,
 Aere ue,

Αχρὶ πᾶσι λιανῶν φιλοχρημοσύνην καὶ ἀνοία.
 χρυσῶ γὰρ δολίοιο καὶ ἀργυρίου πόθος ἔσται.
 οὐδέμ γὰρ τῶν θνητῶν μείζον προέπειναρ,
 οὐ φάος ἡελίος, οὐ ἕρανός, οὐδέ θάλασσα,
 οὐ γαῖα πλατυώωτορ, ὅθεν φύσιν ἅπαντα.
 οὐ τὸν πάντᾳ διδόντα θεὸν, γεννῆτορα πάντων.
 οὐ πίσιν τούτων, καὶ σύνσεβην προέπειναρ.
 Γηὴ δὲ ἀσεβείης, καὶ ἀταξίης † προσδηγός.
 Μηχανίης πολέμων εἰρήνης ἔχθρα τ' ἀνοία,
 † Ἐχθραίνουίης τέκνοις γονέας, καὶ ἴενα γονῶσιν.
 Κ' οὐδέ γάμος ἅμα χρυσῶ ὅλος ποτὲ τίμιος ἔσται.
 Γαῖα θ' ὄρεσ ἔξει, καὶ φρέσους πᾶσα θάλασσα,
 Γᾶσι μὲρ ἰσομένη δολίως τοῖς χρυσῶν ἔχουσι,
 ὡς αἰῶσι θέλοντας ἔχειρ πολυθρέμμονα γαῖαν.
 Προβήσουσι πόντας, ἵν' αὐτοὶ πλείονα χῶρον
 Προσείσαντες, ἀλαζονίην λιὰτα διδλώσωσι.
 Καὶ εἰ μὴ γαῖα πέλωρος ἀπ' ἕρανδ' ἀσβρόγντος
 τὸν θρόνον εἶχε μακρὰν, οὐκ ἴσον ἀνδράσι φέγ-
 Ἀλλ' ἀγοραζόμενον χρυσῶ πλετῶσιν ὑπῆρχε. (γος,
 καὶ πτωχοῖς αἰῶν' ἔτρερον θεὸς ἠτοίμασεν.

φιλαργυ-
εία.

al. προσδι-
γοί.

f. ἐχθραί-
νουσα.

Ἡξει σοὶ ποτ' ἀνώθευ ἴσην ὑψαύχηνε ρώμη,
 οὐρανίος πληγὴ, καὶ λιὰμψεις ἀύχνα πρώτη,
 κάξε λαφιδήση, καὶ πῦρ σε ὅλην λαπανήσει,
 κελιμύην ἐδάφρασι νεοῖς, καὶ πλετος ὀλεῖται.
 καὶ σὰ θέμεθλα λύνοι ἀλώπεκες καὶ οἰνήσοσι.
 καὶ τότε ἔση πανέρημος ὅλος, ὡς μὴ γεγονυῖα.

Ρώμης τέ-
λος.

Γδ τότε παλλάδιον, ποῖος σε θεὸς διασώσει;
 Χρυσὸς ἢ λίθινος ἢ χάλκινος; ἢ τότε ποῦ σοι
 Δόματα συνηλῆτα; πῶς ρείης, ἢ ἐκ λρόνοιο,
 ἢ ἐκ Διὸς γενεῆ, λιὰ πάλτωρ ὦρ ἐσεβάσθης

48 Δαίμονας ἀψύχους, νεκρῶν εἰδωλα λιαμόντων;
 ὦρ λιρήτη λιαύχημα τάφῳ ἢ λύσμορος ἴχει
 Θρησκύδα θρόνοισιν ἀναιδήτοις νεύνεοσιν;

Ἄλλ' ὅτε σοι βασιλῆς χλιδανοὶ τρεῖς πέντε γούωνται,
 Κόσμον ἀλλώσαντες ἀπ' ἀντολίης μέχρι δυσμῶν,

49 † Εὐσεῖ ἀνάξ πολίηνανες, ἔχωρ πέλας ὄνομα πόν
 Ἀδριανός. Κόσμον ἐποπτεύων μιαρῶ ποδί, δῶρα πορίζων. (†)

f. ἐχθρῶν. Χρυσὸν μὲν πᾶμπλειστον ἔχωρ, λιὰ ἀργυρον † ἔχ.

Γλείονα συλλέξας, λιὰ γυμνώσας ἀναλύσει, (θρῶν
 Καὶ μαγικῶν ἀδύτων μυστήρια πάντα μεθέξει,

Γαῖδα θεῶν δῆνυσιν, ἅπαντα σεβάσματα λύσει.
 Καὶ ἀρχῆς τὰ πλάνης μυστήρια πᾶσιν ἀνοίξει.

Αἴλιος ἐκτοτε λιαιρὸς, ὅτι λίνος αὐτὸν ὀλεῖται.

Καὶ πῶς δῆμος ὄρῃ μέγας ὦρ λιράτος, ἄστυ πεσῆται,

Εἰδὼς σὺθὺ τὸ μέλλον ἐπὶρχόμενον πανὸρ ἡμαρ.

Καὶ τότε πονθήσασιν ὁμῶ, τὴν σὺν προβλέποντες

Οἰητροτάτην μοῖραν πατέρες, λιὰ νέπια τέμνα.

Αἰαὶ θρηνήσασιν λυγρῆς παρὰ θύβριδος ὄχθαις.

Τὸν μετὰ τρεῖς ἀφῆσσι πανύστατον ἡμαρ ἔχοντες,

Ὀννομα πληρώσαντες ἐπιδρασίειο θεοῖο,

Ὀὺ τὸ λιράτος νυῦ, λιὰ εἰς τὴς αἰῶνας ἅπαντας.

τιβέριος. Εἰς μὲν πρέσβυς ἐὼν, σιγήπρωρ ἐπὶ πδλὺν λιράτῃσιν,

Οἰητροτάτῃσιν βασιλῆς, ὅς ἔζηματ᾽ ἀκόσμον ἅπαντα

Δώμα.

Aere'ue, uel saxo factus? consulta senatus
 Tunc ubi sunt? ubi Rheæ Saturniq; propago?
 Aut Iouis? & quorum tot relligiosa colebas
 Manes exanimos, simulachraq; luce carentum?
 (Infelix quorum se iactat Creta sepulchris)
 Sedibus exornans uita sensuq; carentes?
 Sed tibi cum reges fuerint ter quinq; potentes,
 A' quibus occasus mundi subigetur, & ortus,
 Rex erit albenti galea, qui nomen habebit
 Vicini Ponti: mundum pede uiset iniquo,
 Munera conquiret, magnum auri pondus habebit,
 Nec non inuisi argenti plus congeret, atq;
 Detectum soluet. mysteria cuncta tenebit
 Arcani magici: puerum monstrabit & ipsum
 Esse Deum: tollet, sanctè quæcunq; coluntur.
 A' capite erroris cunctis arcana recludet.
 Ex illo tempus flendum, quia reste peribit.
 Præq; potens populus, urbs corruet, inquiet olim
 Noscens continuò uenturum tempus acerbum.
 Tunc tua lugebunt tristissima fata uidentes,
 Et miseram sortem, patres, natiq; tenelli,
 Eheu lugebunt moestas ad Tibridis undas.
 Post hūc regnabunt tres ultima tēpora habētes,
 Implebuntq; Dei cœlestis nomina, cuius
 Imperium nunc est, & tempus in omne manebit.
 Vnus sanè æui plenus diu sceptrā tenebit,
 Rex nimis infœlix, qui totius in sua tecta

Adrianus.

Tyberius.

Congeret orbis opes, seruans, ut quando redibit
 Nero. Extremo casor matris fugitiuus ab orbe
 Omnibus has donans, Asiam locupletet abunde.
 Tum tu purpureo imperij nudata nitore
 Flebis, & in pullo luctus iterabis amictu.
 O rex iactator, Roma prognate Latina,
 Iam tuus haud fama fastus celebrabitur ulla,
 Prostratusq; semel nunquam miserande resurges.
 Gloria namq; cadet gestantum aquilas legionum.
 Quò tibi tunc uires? quæ te armis terra iuuabit,
 Per te nequicquam seruire coacta, scelestæ?

Nã genus omne hominũ toto turbabitur orbe,
 Cum pater omnipotens ueniet, solioq; sedebit,
 Ut uiuos, functosq; ut totum iudicet orbem.
 Tum nec amicus erit nato pater, ipse ue patri
 Filius, ob subitos casus, atq; impietatem.
 Ex illo excidium, gemitusq; fugasq; maneto,
 Oppida quando ruent, & tellus edet hiatus.

Aesculapi- Ignifer ergo draco liquidis cum uenerit undis,
 us Romam Prolixo cum uentre, tuosq; fouebit alumnos
 aduectus. Instantis famis & ciuilis tempore belli:

Tum finis mundi, tum lux extrema propinquat,
 Iudiciumq; Dei æterni lectisq; probisq;.

In Romã. Sed Romæ præcedet ineluctabilis ira.

Infelix uita adueniet, tempusq; cruentum.

Eheu immanis regio, gens barbara ualde,

Non animaduertis nuda unde, indignaq; solis

Vene

Δώμασιν ἐγυλῆσει τηρῶν, ἴν' ὅταν γ' ἐπανέλθῃ Νέρων.

Εἰ πόρᾳ τῶν γαίης ὁ φυγὰς μητροπτόνος ἐλθῶν, 50

Ταῦτ' ἅπασι διδῶς πλῆστον μέγαν ἀσίδι † θύσει. f. θήση.

Καὶ τότε πονθήσεις πλατυπόρφυρον ἡγεμονίῶν

Φῶς ἐκδυσσασμένη, καὶ πένθιμον αἵμα φορῶσα.

Ὁ βασιλεὺς μεγάλαυχε, λατῖνίδος ἐγγονε ρώμης,

Οὐκέτι σοι τῆς σῆς μεγαλαυχονίης λιλέος ἔσαι.

Οὐδ' ὀρθωθήσῃ ποτὲ δύσμορος, ἀλλὰ λιλιθήσῃ.

Καὶ γὰρ ἀετοφόρων λεγεώνων δόξα πεσεῖται.

Γῆτότε σοι τὸ λιράτος; ποία γῆ σύμμαχος ἔσαι,

Δαλωθεῖσα τεοῖς ματαιοφροσύνῃσιν ἀθέσμως;

Γάσῃς γὰρ γαίης θνητῶν τότε σύγχυσις ἔσαι, 51

Αὐτὸς πάντορᾳ τῶν ὅταν ἐλθῶν βήμασι λέρνῃ

Ζώντων καὶ νεκρῶν ψυχὰς, καὶ λίσμορ ἅπαντα.

Κῆτε γονεῖς τέκνοισι φίλοι, ἢ τέκνα γονεῦσιν

Εἰσονται, διὰ δυοσεβίῃν καὶ θλίψιν ἀελπίῃν.

Εκτοτέ σοι βρυγμὸς, καὶ σπορπισμὸς, καὶ ἄλωσις,

Γτῶσις ὅταν ἐλθῇ πόλεωρ, καὶ χάσματα γαίης.

Γυρφόρος ὡς Τε δρᾶνῶν, ὅπῳ τῶν ἐπὶ κῆμασιν ἐλ

Γασέρι πλῆθος ἔχωρ, καὶ θρέψῃ σοῖο τὰ τέκνα, (θῆ,

Εἰσομένη λιμῶν τε, καὶ ἐμφυλὶς πολεμαῖο,

Εγγὺς μὲν κόσμου τὸ τέλος, καὶ ἔχατορ ἡμαρ.

Καὶ δροίμοις λιλητοῖς λέρσις ἀθανάτοιο θεοῖο.

Γρῶτα δὲ ρωμαίων ἀπαράιτητος χόλος ἔσαι,

Αἰμοπότης καιρὸς, καὶ δύσλυτος βίος ἤξει.

Αἰαὶ ἰταμὴ χῶρη, μέγα βάρβαρον ἔθνος.

Οὐκ ἐνόησας, ὅθεν γυμνὴ καὶ ἀνάξιος ἦλθες

Ἀσηληπίος

εἰς ρώμην

μετ' ἐνεχ-

θεῖς.

κατὰ ρώ-

μης.

Γρὸς φάος ἠελίοιο, ἴν' εἰς αὐτὲρ πάλι χῶρον
 Γυμνὴ χωρήσῃς, καὶ ὕσθρον εἰς κέρσιρ ἔλθῃς.
 Ως ἀδίκως κέρυσσα *

Χρσὶ γιγαντήσι μόνη λατὰ νόσμον ἅπαντα,

52 Εξ ὕψους ἔλθῃσα νατοινήσεις ὑπὸ γαῖαρ.

f. κ' ἀσφάλ Νέφθατ' ἔτι καὶ ἀσφάλτῳ καὶ θείῳ καὶ πνευρὶ πολλῷ

τω. Εξαφανιθήσῃ, καὶ ἔσῃ νόνις αἰώνεσιρ

Αἰθρομύνη, καὶ πᾶς ὁ βλέπων, μυκηθμὸν ἀνύσει

Γρύθιμον ἐξ αἰθραο μέγαρ, καὶ βρυγμὸν ὀδόντων.

Καὶ ταῖς σαῖς παλάμαις ἄθεα σήθη παταγῆσα.

Γᾶσιρ ὁμῶν ἐστὶρ ἰσητοῖς πλετορ ἔχουσιρ (γλυῦ,

Καὶ πτωχοῖς. γυμνοὶ δ' ἀπὸ γῆς, γυμνοὶ πάλιρ εἰς

Αὔξοντες λήγουσι βίου χρόνον ἐνηλέσαντες.

Οὐδαῖς δᾶλος ἐνεῖ, ὅ λυριος, ὅδε τύραννος.

Οὐ βασιλεῖς, ὅχ' ἠγεμόνες, μάλα τύφορ ἔχοντες.

Οὐ νομιπὸς ρήτωρ, ὅν ἀρχωρ χεῖμασι κέρων,

Οὐ θυσιῶν σπονδαῖς, ἐπὶ βωμοῖς αἶμα χέουσι.

Τύμπανον ὅν ἠχεῖ, ὅ λυμβαλον *

Οὐκ αὐλὸς πολύτρητος, ἔχωρ τε φρονόβλαβον αἰ-

Οὐ σκολιῶν σύριγμα φέρων μίμημα δράκοντος.

Οὐ σάλπιγξ πολέμων ἀγγέλτρια βαρβαρόφωνος,

Οὐ κώμοις μεθύοντες ἀθέσμοις, ὅχι τορταῖς.

Οὐ φθόγγος λιθαρήνης, ὅ μηχανίη λιανοδργός.

αλ. κλαδο- Οὐκ ἔρις, ὅν ὄργη πολυποίκιλος, ὅδε μάχαιρα

φύλαξ.

f. λιθίνοισ' ἔτι κλαδοφύλαξ εἰρητῆς μεγάλης ἐπὶ βῆμα θεοῖο,

ἀργυρέοισ' χρυσοῖς τε ξοάνοισι, ἔτι ἀργυρέοισ, λιθίνοισιρ.

τι.

ὡραία

Veneris in lumen, repetas ut rursus eundem
 Nuda locum, postremo in ius uentura seuerum.
 Ut iura exercens iniuste *
 Sola giganteis manibus, quaquà patet orbis,
 Delapsa ex alto terris habitabis in imis,
 Sulphureq; et naphtha, multoq; bitumine, & igni
 Vanesces, & eris cinis ardens tempus in omne.
 Quisquis & aspiciet, lugubres audiet istinc
 Planctus, inq; Orco dentes stridore crepantes,
 Et te dira tuis tundentem pectora pugnis.
 Illic diuitibus par nox est, pauperibusq;
 Omnibus. è terra nudi, nudi sub eandem.
 Crescentis uitæ tempus mox exitus aufert.
 Nullus seruus ibi, non est herus, atq; tyrannus.
 Non rex, non tumidus ductor, non legibus utens
 Orator, non qui discernat iurgia princeps.
 Non fuso recalet libantibus ara cruore.
 Tympana non resonant, non cymbala *
 Tibia multifori non turbat pectora cantu.
 Non lituus forma tortos imitante dracones.
 Non quæ barbarico sonitu tuba nunciat arma:
 Non comes ebrietas luxus, non fœda libido:
 Non citharæ sonitus, non sunt commenta malorū:
 Non uis, non uariè se uersans ira, nec enses
 Sunt uita functis, commune sed omnibus æuum.
 Clauiger ad solium diuinum carceris alti,
 Et signis auro, argento, saxo' ue politis.

Pulchræ estote, diem quo pertingatis acerbum.
 Roma tuas primas cernens pœnas, fremitumq;
 Nec tibi iam seruile iugum ceruice subibit
 Aut Syrus, aut Græcus, uel barbarus, aut alius qs.
 Excindere, luesq; quod unquam cunq; patraſti.
 Et trepidans, donec persolueris omnia, flebis:
 Tuq; triumphus eris mundo, tu dedecus orbis.
 Ex illo sexta defuncti ætate Latini
 Reges, postremũ uiuent, & sceptrâ relinquent.

In gentem sed rex alius regnabit eandem,
 Qui subiget terras omnes, & sceptrâ tenebit,
 Marte suo regnans (ea numinis alma uoluntas)
 Succedetq; eius stirps inconcussa nepotum,
 Nam sic in fatis fixum est, uertentibus annis.
 Aegyptus reges postquam ter quinq; crearit.
κῦθερ ὄταρ φοίνινος ἐπέλθῃ πένταρχόνοιο
 Ad gentes ueniet diuersas depopulandum
 Hebræam gentem, tunc mauors marte premetur,
 Is Romanorum perfringet tela, minasq;
 Interijt florens Romana potentia quondam,
 Urbibus hinc atq; hinc positis regina uetusta.
 Non iam Romanum lætum agrũ deinde domabis:
 Ex Asia quando ueniet cum marte potenti,
 Omnibus his factis ueniet sublimis in urbem.
 Porrò quater decies complebis, terq; trecentos
 Annos, atq; octo, cum te pertingere metam
 Tristia fata, tuo completo nomine, cogent.

† ἰσραῖα γίνεσθε, ἵν' ἔλθῃτ' εἰς πικρὸν ἡμῶν,
 Σὺν πρώτῳ νότασι ρώμη καὶ βρυγμὸν ὀρώσα,
 Κινέτι σοι δάλειον ὑπὸ ζυγὸν αὐχόνα θήσει,
 Οὐ σύρος, ἔχ' ἑλλῆν, ἔ βαρβαρος, ἔθνος ἄλλο.
 Επωρθηθείση, καὶ πρᾶχθῆσιν ὅσ' ἐπραξας.
 Δώσεις τ' οἰμώξασα φόβω, μεχρὶ πάν' ἀποτίσεις.
 Καὶ σὺ θέριαμβος ἐσὶν κόσμῳ, ἢ ὄντος ἀπάντων.
 Εἰς τοτὲ δ' αὖ λατίνων ἐντι γενεῶν βασιλῆων
 Ὑψάτιον βίον ἐν ἡλέσει, καὶ σιῆπῆρα προλείψει.
 Τῆς αὐτῆς γενεῆς ἐτὸρος βασιλῆος βασιλεύσει,
 Ος πάσης γαίης ἀρξεί, καὶ σιῆπῆρα ἡρατήσσει.
 Ἀρξεί δ' αὐτοῖς ἔρασα, θεῶν βυλαῖσι μεγίστη.
 Γαῖδες καὶ παίδων τῶν γενεῶν ἀσαλεύτων.
 Ως γὰρ θέσφατόν ἐστι περὶ πλομῆνοιο χρόνιο,
 Οππότεν αἰγυπῆς βασιλεῖς τρεῖς πάντες γένωνται.
 Εἰς τὸν ὅταν φοίνικος ἐπέλθῃ πενταχρόνιο,
 Ἡξεί πορθήσωρ λαῶν γένος ἀνεριτα φύλα,
 Εβραίων ἔθνος, τότε ἀρῆς ἀρεα προνομύσει,
 Ρωμαίων ὑπέροπλον ἀπειλὴν αὐτὸς ὀλέσει.
 Ωλετο ρώμης ἀρχὴ τότε τῆλε † θέλυσσα,
 Αρχαίη πολέεσι πῶριλιτιόνας ἄνασσα.
 Οὐκέτι † νικῆσεις τὸ πέδιλον ρώμης ἐριθῆλα,
 Οππότεν ἐξ ἀσίης ἡρατέων ἔλθῃ σὺν ἀρῆ.
 Ταῦτα δὲ πάνθ' ἐρξας, ἡξεί λιρίπιδον ἐς ἄστυ.
 Τρεῖς ἢ τετταροσίδες καὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ
 Γληρώσεις λυαάβαντας, ὅταν σοι δύσμορος ἦξῃ
 Μοῖρα, βιαζομένη τὸν ἔνομα πληρώσασα.

al. ἰσραῖα.

al. Δένυσσα.

f. θαλοῦσα.

f. οἰκῆσεις.

Οίμοι ἐγὼ τριτάλαινα, πότ' ὄψομαι ἤμαρ ἐπεῖνο,
 Σείο ποτὲ ρώμη, πᾶσιρ δὲ μάλιθα λατίνοισι
 Κωμάζει βυλαῖσι τλήν ἐγυρυφίαισι λοχείαισι,
 Αοσίδος ἐπὶ γαίης ἐπὶ τρωϊκὸν ἄρμ' ἐπιβαύτα,
 Θυμὸν ἔχωρ αἰθωνος. ὅταρ δ' ἰσθμὸν διανόψη,
 Γαπήαινωρ ἐπὶ πάντας ἰὼρ πέλαγος διαμείψας,
 Καὶ τότε θῆρα μέγαρ μετελσύσεται αἶμα κελαινὸρ.
 Τὸρ δὲ λέοντα ἔδωκε λύωρ ὀλέοντα νομῆας.
 Σιῆπῆρα δ' ἀφαιρήσασι, καὶ εἰς αἰδαοπὸρήσει.
 Ἥξει καὶ ροδίοισι καπὸρ ὕψατορ, ἀλλὰ μέγιστορ.
 Καὶ θῆβαισι κακὴ γε μύει μετόπιθεν ἄλωσις.
 Αἴγυπτος δ' ἀπολεῖται ὑφ' ἠγεμόνων κακότητος.
 Ως ἢ καὶ οἱ μετόπιθεν ἔφυγον βροτοὶ αἰπιὸν ὀλεθρον,
 Τρεῖς μακάριστος ἔλου, καὶ τετράνις ὀλβιος ἀνὴρ.
 Ἐσαι καὶ ρώμη ρύμη, καὶ δῆλος ἄδελος.
 Καὶ σάμος ἄμμος *
 ὕψορον αὖ καὶ ἐπειτὰ γε τὸς πέρσας καπὸρ ἤξει,
 Ανθ' ὑπὸρρηφανίης ἀπολεῖται ὕβρις ἅπασα.
 Καὶ τότε αἰγνὸς ἀναξ πάσης γῆς σιῆπῆρα κερατήσει,
 Εἰς αἰῶνας ἅπαντας τὸς φθιμόνους ἀνεγείρας,
 Τοῖς ρώμη ὕψιστος ἄγοι οἰκτρὸν τότε μοίρην,
 Γᾶσιρ δ' ἀνθρώποισιρ ὄροισι ἐπὶ τοῖσιρ ὀλοῦνται.
 Ἀλλ' ἔμῃ πεισῶσιρ, ὅκον πολὺν λωϊὸν ἔστιρ.
 Ἀλλ' ὅποταρ δὴ πᾶσιρ ἐπαυξήσῃ καπὸρ ἤμαρ,
 Λιμᾶ καὶ λοιμᾶ, δυσαναχέτα τὲ λιδοιμᾶ,
 Καὶ τότε ἔπειτ' αὖθις κρείων ἐμπροσθεν ὀτλήμων,
 Συγκαλέσας βυλὸν βυλσύσεται ὡς ἀπολέσει,

Hei mihi, quando illud tempus miserranda uidebo?
 Roma tui quandoq; Latinis sed mage cunctis
 ἠὼμαί σε βουλαῖσι τὴν ἐγυρυφίαισι λοχείαισι
 Ex Asia terra Troiae portante quadriga.
 Exardens animo . sed postquam ruperit Isthmum,
 Aspiciens omnes pelagus traiectus eundo,
 Nigro inuadetur tunc bestia magna cruore.
 Edidit & canis in pastorum damna leonem.
 Sceptra adimēt aut, quin & penetrabit in Orcum.
 Et Rhodijs ueniet clades postrema, sed ingens.
 Et Thebas manet exitium miserabile tandem.
 Aegyptusq; ducum uitio, culpaq; peribit.
 Et qui tum fugiet casus mortalis acerbos,
 Is uir erit felix, is terq; quaterq; beatus.
 Roma ruet. Delus nusquam deleta patebit.
 Fiet arena Samus *
 Postremò Persas quoq; tangent funera tandem.
 Ob tumidos fastus iniuria cuncta peribit.
 Tunc sceptrum castus rex totius orbis habebit
 Perpetuò, in uitam reuocatis lumine cassis.
 Romaq; sublimis peraget tum tristia fata.
 Hoc autem cunctis humanis fine peribunt.
 Sed non parebunt, quanquam præstantius esset.
 Sed cum longa dies accreuerit aspera cunctis,
 Et famis, & pestis, infrenatiq; tumultus,
 Tunc iterum uerò princeps miserabilis ante
 Coget consilium, quo pacto perdere possit *

Sicca quidem folijs flore bunt inde coortis,
In solidoq; solum saxo cœlestē docebit.

Ignemq; & fulgur terris, & flamina densa,
Sparsaq; per totum mundum creberrima tela.

Sed rursus posito facient infanda pudore,
Non hominum ueriti, non numinis ipsius iram:

Omne nefas proni patrare, pudoris inanes,
Crudeles, uiolenti, importuniq; tyranni,

Mendaces, falsi, peruersi, perfidiosi,

Fœdisfragi, falsis uerbis infanda loquentes.

Quos nec opes ullæ satiabunt, pluraq; quærent
Turpiter, oppressi uiolenta fraude peribunt.

Sidera cuncta cadent, puppes maris *

Sidera multa deinceps, splendentemq; cometam,

Appellant homines stellam mala significantem,

Imminet ut multum bellum, uastatio, strages.

Nolim uiuere me tum cum *ἰλαρὰ* imperitabit:

Sed tum, gratia cum cœlestis regna tenebit.

Cumq; aliquando puer sacer *δολοφῶρ ἀπάντων*

Conficiet uinclis pandendo triste profundum,

Mortalesq; domus concludet lignea statim.

Sed postquam decimū sub terras iuerit æuum,

Fœmineum imperiū deinceps erit, & mala multa

Afferret ipse Deus, quando regale decorum.

Mœnibus ornatis *σύμπαν δὲ ἔτος ἥπιος αἰὼρ,*

Et sol nocturnis currens cernetur in horis.

Sidera deficient cœlum, multaq; procella

Terram

Ξηρά μὲν ἀνθήσασιν ὁμῶς φύλλοισι φανέντα.
 Οὐρανίον δ' ἔδαφος δείξει σόβρα ἐπὶ πέτρῃ.
 Ομβροῦ τε, ἔφλογιόρου τε, πολύπνοιαῦ τ' ἐπὶ γαῖαν. *f. φλογιόρου.*
 καὶ ἀσπίδων πληθὺν ἑοικῶν ἡμῶν γαῖαν ἅπασαν. *f. ἡμῶν.*
 ἀλλὰ πάλιν πρᾶξι δασιν ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες,
 οὐ μίλιμα θεῶν δειδιότες, ἕτ' ἀνθρώπων
 Αἰδίῳ προλιπόντες, ἀναιδέϊον δέ τ' ἐλουῦται
 Ἀσπίδων τύραννοι, ἀμαρτωλοῖτε βίαιοι,
 ψεύσαι ἀπιστόφυλοι, μακροπράγμονες, ἕδερ ἀληθῆς
 ἔπιστοπορθῆς, ψευδέσσι λόγοις δύσφημα ἔχοντες. *λεπτοσουλό-*
 οὐδέ σφιν πλάττω νόρος ἔσεται, ἀλλὰ ἀναιδέως *ποι legitur*
 γλείονα συλλέξασιν τυραννωθέντες ὀλουῦται. *lib. 1.*
 ἄσρα πεισῆται πάντα θαλάσσης ἀντίπρωρα. *f. χέοντες.*
 Πολλὰ μὲν ἐξῆς ἄσρα, καὶ ἀνῆϊόντα νομήτῳ,
 ἄνθρωποι καλέσσι τὸν ἄστέρα ἑπῆμα πόνοιο *f. σῆμα,*
 πολλὸν ἐτόρχομεν ὡς πολέμῳ, καὶ δεινότητος,
 μή ποτ' ἐγὼ ζῶντι ὅτε ἰλαρὰ βασιλεύσει.
 ἀλλὰ τότε ἑβρανίῳ ὅταν ἡ χάρις ἐμβασιλεύσει, *f. ἑβρανίῳ.*
 καὶ ὅποταν παῖς πῶθ' ἰδρὸς δολοφῶν ἀπᾶντων
 ἐξολέσῃ δεσμοῖς ὀλοφρόνα βύσσον ἀνοίγων.
 Αἰφνίδιος ἢ βροτοῖς ξύλινος δόμος ἀμφικαλύψει.
 ἀλλ' ὅταν ἡ δεινὰτη γενεὰ δόμορ ἀΐδλος εἴσω
 θηλυτέρης μετέπειτα μέγα λιθάτος ἢ, καὶ ἀπολ-
 ἀνξήσει θεὸς αὐτὸς, ὅταν βασιλήϊδα τιμῶν (λα *f. νυκτοβρι-*
 στεψαμμένη τείχη, σύμπαν δὲ ἔτος ἠπίος αἰῶν, *να τρέχων*
 ἥλιος ἑμὲν ἀχμηρὰ τρέχων νυκτοβρινὰ φαίνει. *ἀχμηρὰ*
 λέγει δὲ ἄσρα πόλον, ἑπολλῆς δέ τ' ἐλαίλαπι θύων φαίνει.
Γαῖαν f. πολλῆ.

53 Γαῖα ἔρημώσσει, νεκρῶν δὲ ἀνάστασις ἔσται.
 Χωλῶν δὲ δρόμος ὠνύτατος, καὶ λιωφὸς αἰχύσα.
 Καὶ τυφλοὶ βλέψασι, λαλήσουσ' ἢ λαλέοντες,
 Καὶ ποινὸς πάντιος βίος ἐσέεται. *

Γαίη δ' ἴση πάντων, ἢ τείχεσι, ἢ περιφραγμοῖς,
 Ουδὲ μεριζομένη παρῶς τότε πλείονας οἴσει.

Γηγᾶς δὲ γλυκὸν οἶνον, λσυνῶτε γάλακτος,
 Καὶ μέλιτος δώσει *

Καὶ λέρσι μ' ἀθανάτοιο θεῶ *

Αλλ' ἔταρ ἀλλάξῃ λαιρὸς θεὸς *

Χεῖμα θέρος ποιῶν, τότε θέσφατα *

Αλλ' ὅτε λίσμορ ὄλωλον *

54 ΙΣ ΧΣ ΘΥ ΥΙΟΣ, ΣΩΤΗΡ ΣΡΣ,

55 Ἰδρῶσι δὲ χθὲρ λέρσεως σημεῖον ἔσται.

Ἀκροσιχίς
 περὶ χριστοῦ.
 Ἡξίη δ' ἔρανόθεν βασιλεύς αἰῶσιρ ὁ μέλλων
 Σάρνα παρῶν πᾶσαι λέρναι, καὶ λίσμορ ἅπαντα.
 Οψονται δὲ θεὸν μέρσως πιστοὶ καὶ ἀπίστοι,
 Ὑψισερ μετὰ τῶν ἀγίων ἐπὶ τέρμα χρόνοιο,
 Σαρνοφόρων ψυχὰς ἀνθρώπων βήματι λέρνων.
 Χέρσος ὅτ' ἀρ ποῖε λίσμος ὄλος, καὶ ἀνανθα γούνησαι.
 Ρίψασιν δ' εἰδωλα βροτοὶ, καὶ πλετορ ἅπαντα.
 Επικαύσει δὲ τὸ πῦρ γλυῦ, ἔσανόν, καὶ θάλασσα
 Ἰχμῶν. φλέξει δὲ πύλας εἰρητῆς αἰδίας.
 Σαρκὲς τότε πᾶσα βροτῶν ἐπ' ελσι θέριον φάος ἦξει,
 Τῶν ἀγίων. ἀνόμους δὲ τὸ πῦρ αἰῶσιρ ἐλέγξει,
 Οππὸς αὖτις πράξας ἔλαβον, τίτε πάντα λαλήσει.

Στή-

Terram uastabit: sublatis morte resurgent:
 Cursus erit rapidus claudorum: surdus & ipse
 Audiet, & cernent cæci, mutiq; loquentur,
 Et communis erit uita omnibus *
 Terraq; par cunctis, sine muro aut sepibus ullis,
 Nec diuisa quidem fruges feret uberiores.
 Et dulci uino fontes, alboq; scatentes
 Lacte & melle dabit *
 Iudiciumq; Dei æterni *
 Tempora sed postquam Deus immutarit *
 Aestatem ex bruma faciens, tunc omnia *
 Sed cum mundum perdidit *

IESVS CHRISTVS DEI FILI 2
 VS SERVATOR CRVCS:

Iudicij signum tellus sudoribus edet,
 Exq; polo ueniet rex tempus in omne futurus,
 Scilicet ut carnem omnem, ut totum iudicet orbē.
 Vnde Deum fidi diffidentesq; uidebunt,
 Summum cum sanctis in secli fine sedentem,
 Corporeorum animas hominū quo iudicet, olim
 Horrebit totus cum densis uepribus orbis.
 Reijcient & opes homines, simulachraq; cuncta.
 Exuretq; ignis terras, coelumq; salumq;
 Incendetq; fores angusti carceris Orci.
 Sanctorumq; omnis caro libera reddita, lucem
 Tunc repetet: semper cruciabit flamma scelestos.
 Vtq; quis occulte peccauerit, omnia dicet.

Acrosti-
 chis de
 Christo.

S ub lucemq; Deus reserabit pectora clausa.
 D entes stridebunt, crebrescent undiq; luctus:
 E t lux deficiet solemq; nitentiaq; astra.
 I nuoluet coelos, & lunæ splendor obibit:
 F ossas attollet, iuga deprimet ardua montes.
 I mpedietq; nihil mortales amplius altum.
 L onga carina fretum non scindet: montibus arua
 I psa æquabuntur: nam fulmine torrida tellus,
 V naq; & sicci fontes, & flumina hiabunt.
 S idereisq; sono tristi tuba clanget ab oris,
 S tultorum facinus mœrens, mundiq; dolores.
 E t chaos ostendet, & tartara, terra dehiscens.
 R egesq; ad solium sistentur numinis omnes.
 V ndaq; de coelo fluet ignea sulphure mixto.
 A tq; omnes homines signum præsigne notabit.
 T empore eo lignum, cornu peramabile fidis,
 O ppositus mundo casus, sed uita piorum,
 R espergendo lauans duodeno fonte uocatos,
 C ompescetq; pedo ferrata cuspide gentes.
 R ex tibi nunc nostris descriptus in ordine summo
 V ersibus, hic noster Deus est, nostræq; salutis
 C onditor æternus, perpeffus nomine nostro,
 S incera hunc Moses expressit brachia tendens,
 3 Vi fidei uincens Amalec. ut disceret esse
 E lectum patri populus, magnoq; in honore,
 D auidis uirgam, lapidem in quo constitit: in quo
 C ui sua spes posita est, is in omnia secula uiuet.

Στήθια γὰρ σοφόντα θεὸς φωστῆρσιν ἀνοίξει.
 Θρηῦος δ' ἐν πάντων ἤξει, λιὰ βρυγμὸς ὀδόντων.
 Εὐλείψει δὲ φάος σέλας ἡλίουιο λιὰ ἄστρον,
 Οὐρανὸν εἰλίξει, μίυης δὲ τε φέγγος ὀλεῖται.
 ὕψωσει ἢ φάραγγας, ὀλεῖ δ' ὑψώματα βανῶν.
 ὕψος δ' ὑπέτι λυγρὸν ἐν ἀνθρώποισι φανείται.
 ἰσατ' ὄρη πέδίοις ἔσται, λιὰ πᾶσα θάλασσα
 οὐπέτι πλῆρ' ἔξει. γῆ γὰρ φρυχθείσα κόραυνῶ,
 Σὺπηγαῖς, ποταμοὶ δὲ καχλάζοντες λείψουσιν.
 Σάλπιγξ δ' ἔρανόθεν φωνὴν πολὺθρῶν ἀφήσει,
 Ωρῦσσα μύσος μελέων, λιὰ πῆματα λίσμου.
 Ταρταρέον ἢ χάος τότε δείξει γαῖα χανῶσα.
 Ἡξουσιν δ' ἐπὶ βῆμα θεῶ † βασιλῆες ἅπαντες.
 ρύσει δ' ἔρανόθεν ποταμὸς πῦρ, ἠδέ τε θεῖον.
 Σῆμα ἢ πᾶσι βροτοῖσι τότε, σφραγὶς ἐπίσημος,
 Τὸ ξύλον ἐν πισοῖς, τὸ κέρως τὸ ποθῶμενον ἔσται,
 Ἀνδρῶν συσεδέων ζωῆ, πρόσνομα δὲ νόσμος.
 ὕδασι φωτίζων κλητὸς ἐν δώδεκα πηγαῖς.
 Ράβδος ποιμαίνουσα σιδηρεῖά τε λιρατήσσει.
 οὔτος ὁ νυῦ προγραφεῖς ἐν ἀκροσίχισιν θεὸς ἡμῶν,
 Σωτὴρ ἀθανάτος, βασιλεὺς, ὁ παθῶν ἐνεχ' ἡμῶν,
 Ορμῶσῆς ἐτύπωσε, προτείνας ὠλκῶνας ἀγνάς,
 Νηῶν τὸν ἀμαλῆν πίσει, ἵνα λαὸς ἐπιγνῶ
 † Εὐλενῶν παρὰ πατρὶ θεῶ, λιὰ τίμιον εἶναι.

αλ. βασιλῆ-
 ος.

†. εὐλενῶν.

†. ὀπισθῶν.

οὐδέ σας.

οὐδέ γὰρ ἐν δόξῃ ἄλλως *

(ση.)

56 Οἰντρὸς ἄτιμος, ἄμορφος, ἐν οἰντροῖς ἐλπίδα δία-
καὶ φθαρτῆς σαρκὸς μορφῆ *

57 Οὐρανόιορ δώσει, καὶ ἀνθρώπορ πλαθεύτα.

ὄρτ' ἐπλαύησεν ὄφισ δόλιος ἐπὶ μοῖραρ ἀπελθεῖν

Τῶ θανάτῳ, γνῶσιν τε λαβεῖν ἀγαθῶ τε καὶ τε,

Ὡς τε θεὸν προλιπόντα λατρύειν ἔθνεσι θνητοῖς.

Αὐτὸρ γὰρ πρώτιστα λαβῶν σύμβουλορ ἀπ' ἀρχῆς,

f. τέπος. Εἶπεν ὁ παντοκράτωρ, ποιήσωμεν ἄ τένον ἄμφο

Εἰπόνος ἐξ ἰδέης, ἀπομαζάμενοι βροτὰ φύλα.

Νυῦ μὲν ἐγὼ χερσίν, σὺ δὲ ἔπειτα λόγῳ θεραπεύσεις

Μορφὴν ἡμετέρην, ἵνα ποινὸρ ἀνάσταμα δώμεν.

Γνώμης δὲ ταύτης μεμνημένος εἰς ἑρσίην ἤξει,

Ἀντίτυπορ μίμημα φέρωρ εἰς παρθένορ ἀγνὴν,

al. πρεσβυ- γλατι φοτίζωρ διὰ ἄ πρεσβυτέρωρ ἅμα χειρῶν.

τάτωρ. Πάντα λόγῳ πράσσωρ, πᾶσαρ νῦσον θέραιπύων.

58 Τὸς ἀνέμους πᾶσει τε λόγῳ, φορέσει δὲ θάλασσαρ

Μαινομένην ποσίρ εἰρήνην, πίσει τε πατήσας.

Εἰς ἐνηπύσματα φαρμακόντα παρειαῖς αὐτοῦ

59 Δώσει, καὶ εἰς μάστιγας ἀπλώσει θ' ἀγνὸρ νῶτορ.

Αὐτὸς γὰρ νόσῳ παραδώσει παρθένορ ἀγνὴν,

60 Καὶ πολαφισμένος σιγήσει, μή τις ἐπιγνώ

Τίς, τίνοσ ὦρ, πόθεν ἤλθεν, ἵνα φθιμένοισι λαλήσῃ.

61 Καὶ σέφανορ φορέσει τὸρ ἀνάθινορ. ἐν γὰρ ἀνα-

θῶρ

Τὸ σέφος ἐνλεπῶρ ἀγίωρ αἰώνιορ ἤξει.

Ἐλευσά τε νύξοι καλαμῶ διὰ τὸρ νόμορ αὐτῶρ.

Non aliter siquidem in decore *
 Probrosus, miserè deformis, spem tamen addet.
 Et forma carnis periturae *
 Cœlestem dabit atq; hominem fictum.

Cui uaser imposuit serpens, ut mortis abiret
 In fatum, sciretq; bonumq; malumq; quid esset,
 Omissoq; Deo seruiret morte caducis.
 Huius consilio namq; olim primitus usus,
 Sic ait omnipotens: Faciamus imagine, fili,
 Ambo de propria mortalia semina ducta.
 Nunc ego curabo manibus, tu deniq; nostram
 Effigiem uerbis, ut opus commune struamus.

Ergo ad iudicium ueniet dicti memor huius,
 Per similem formam portans in uirginis aluum,
 Collustrans lympham manibus senioribus omnes.
 Cuncta iubens faciet, morboq; medebitur omni.
 Pacabit uentos dicto, sternetq; profundum
 Insanum, placidis pedibus calcando, fideq;
 Ad uirosa genas præbebit sputa pudentes,
 Verberibusq; sacrum tradet proscindere tergum.
 Virginem enim castam tradet mortalibus ipse.
 Perq; feret tacitus colaphos, ne fortè sciatur
 Quis sit, cuius sit, mortalibus unde locutum
 Venerit, horrentemq; feret de uepre coronam.
 Nam sanctis ueniet de uepre æterna corona
 Lectis. tum calamo compungent ilia, legis

Versus hic
 uidetur esse
 translaticius.

More suæ. ex calamis etenim quos concutit aura,
 Ad lites animi sese ira uindice uertit.
 Verùm cum fuerint quæ dixi cuncta peracta,
 Soluitur omnis lex in eum, quæ tradita quondam
 Est placitis hominum, ob populū nō morigerantē.
 Expandetq; manus, totum metetur ut orbem.
 Panibus & quinq; & binis ex piscibus olim
 Millia quinq; uirū in desertis exaturabit.
 Quin & fragmentis collectis reliquiarum
 Bis senos cophinos (ut sit sperare) replebit,
 Felicesq; animas dicet *
 Qui mala derisi pensant bono *
 Concisi flagris, & paupertatis amantes.

Cuncta sciens, spectans, auscultans, intima prorsus
 Viscera perscrutans nudabit, ut arguat: ipse
 Cunctorum auditus, mens, uisus, sermo creator
 Formarum, omnia cui parent: qui morte solutos
 Seruat: qui morbo cuius curando medetur.
 Hunc tandem noctæ sceleratæ & perfidiosæ
 Contudent alapis palmæ (proh crimina) diuum.
 Felle fames eius, sitis illudetur aceto.
 Hanc apponet ei gens scilicet hospita mensam.
 Scindetur templi uelum, mediumq; diei
 Nox tenebrosa tribus premet admirabilis horis.
 Non etenim deinceps templum legemq; colendam
 Arbitrio mundi monstratum est, idq; latebat,
Arbi

Εἰ καλὰ μὲν γὰρ σομνύων ὑπὸ πνεύματος ἄλλου.
 πρὸς κήματα ψυχῆς ἐτράφη ὀργῆς καὶ ἀμοιβῆς.
 Ἀλλ' ὅτε ταῦτά γε πάντα τελειωθῆ, ἀπὸρ εἶπον, 62
 εἰς αὐτὸν τότε πᾶς λύνεται νόμος, ὅς τις ἀπ' ἀρχῆς
 δόγματιν ἀνθρώπων ἐδόθη, διὰ λαὸν ἀπειθῆ.
 ἐπιτάσει ἡ χέρας, καὶ νόσμον ἅπαντα μετρήσει.
 ἐκ δ' ἄρτων ἅμα πόντε, καὶ ἰχθύος εἰναλίοιο 63
 ἀνδρῶν χιλιάδας ἐν ἐρήμῳ πόντε πορέσει. (Ἰα,
 καὶ Ἰὰ περιεσύσαντα λαβῶν ἅμα κλάσματα πάν
 δώδεκα πληρώσει ποφίνης, εἰς ἐλπίδα λαῶν.
 καὶ ἰαλέσει ψυχὰς μακάρων *
 οἱ καλὸν ἀντὶ κακῶ χλυσάζομενοι *
 τυπόμενοι, μασιζόμενοι, πονίην ποθέοντες,
 πάντα ναῶν, καὶ πάντα βλέπων, ἢ πάντα ἀκῶν,
 σπλάγχνα καὶ ὀπίσσω, καὶ γυμνώσει πρὸς ἔλεγχον.
 αὐτὸς γὰρ πάντων ἀνοή, καὶ νῆς, καὶ ὄρασις,
 καὶ λόγος ὁ ἡσίβων μορφῆς, ὃ πάνθ' ὑπακῆει.
 καὶ νέμει σῶζων, πᾶσαν δὲ νόσον θοραπύων,
 εἰς ἀνόμων χεῖρας, καὶ ἀπίστων ὑστατον ἤξει. 64
 καὶ δώσσει θεῶν ῥαπίσματα χέρσιν ἀνάγνοις.
 εἰς δὲ τὸ βρῶμα χολιῦν, καὶ † πιεῖν ὄξος ἐδωκαρ. 65
 τῆς * ἡ φιλοξενίας ταύτης τίθει τράπεζαν. 66
 καὶ χιθῆνα ταπέτασμα, καὶ ἥματι μέσῳ † εἰς δὲ -
 νῆξ ἔσται σινοτόεσσα πελώριος ἐν τρισὶν ὥραις. ψαρ. λαβ.
 οὐκέτι γὰρ ναῶν πρυφίωτε νόμῳ τε λατρύειν. * ἀφιλοξενί
 φαντασίαις νόσμον κενάλυμνόν αὐθις ἐδείχθη, ης ταυτὶν
9 3 ἀνθ' αὐθις δείξουσι.
λαβ.

Αὐθιγὰς λιταβαύτος ἐπὶ χθόνος ἀενάοιο,

Ἡξει δ' εἰς αἰθλιῶν ἀγγέλων ἐλπίδια πᾶσι.

67 Καὶ θανάτῳ μοῖραρ τελέσει Τρίτον ἡμᾶρ ὑπνώσας.

Καὶ τότε ἀποφθιμῶν ἀναλύσας εἰς φάος ἦξει,

Γρῶτος ἀναφάσεως λιλιτοῖς ἀρχὴν ὑποδείξας.

Αθανάτου πηγῆς ἀπολυσάμενοι ὑδάτεσσι

Τὰς πρόδρομ λιανίχας, ἀναγεννηθῆντες ἀνώθεν,

f. δουλοῦ- Μηνέτι τ' ἀλυσύσιν ἀθέσμοις ἦθεσι νόσμη.

σουσι. Γρῶτα δὲ τοῖς ἰδίοις φανέρως τότε λυγίος ἔσται.

Σάρκινος ὡς πάρος λυγίος χόρσιρ τε ποσίρ τ' ἐπιδείξει

f. ἰχνη πη- Τέσσαρα τοῖς ἰδίοις τ' ἠχθύντα ἰχνεσι μέλεσιν,

χθύντα μέ- Ἀντολίην, δύσιρ τε, μεσημβρίαρ τε, καὶ ἀρήτορ.

λεσιρ. Τοσαύτε γὰρ νόσμη βασιλήϊδες ἐντελέσει,

Γρᾶξιρ τὴν ἀθέμιτον ἐπίψογον εἰς τύπον ἡμῶν.

Χαῖρε ἀγνή θυγατὸρ σιῶν, καὶ πολλὰ παθῶσα,

68 Αὐτός σε βασιλὺς ἐπιβὰς ἐπὶ πῶλον ἐσάγει,

Γρᾶος πᾶσι φανείς, ἵνα τοι ζυγὸν ὄρῳ πῶρ ὑπῆμην,

69 Δῶλον δυσβάστακτον ἐπ' αὐχένι κείμενον ἀφῆ.

Καὶ θέσμους ἀθέσμους λύση, δεσμὸς τε βιαίους.

70 Αὐτόρ σε γίνωπε θεῶν, θεῶν ἢ ὄντα.

f. ἔχουσα. Αὐτόρ δοξάζουσα, καὶ ἐν σέρνοισιν τ' ἔχοντα,

Ἐν ψυχῆς ἀγάπῃ, καὶ τ' ἔνομα βάστασον αὐτοῦ.

Τὴς προτέρης δὲ ἀπόθῃ, ἢ λύσον ἀφ' αἵματος αὐτῆς.

Οὐ γὰρ σοι μύθοισιν ἰλάσνεται, ἔτε λιταῖσιν,

Οὐ θυσίαις προσέχῃ φθαρταῖς, ἀφθαρτος ὑπάρχωμ.

Ἀλλ' ἀγίου σώματος θυμῷ προφέροντες ἰασιν.

Γνώθι τίς ἐστ' ὄτος, καὶ τὸν γενετῆρα τότε ὄψει.

Χηρῶσα

Arbiter ut terras æternus uenit in imas,
 Deuenietq; bonã spem portans omnibus, Orcum,
 Et tridui somno peraget mortalia fata.
 Tum demum linquet manes, lucemq; reuifet,
 Prima resurgendi lectis uestigia monstrans,
 Qui laticis culpas abluti fonte perennis
 Præteritas, rursus geniti, planeq; renati,
 Iam non infandis parebunt moribus orbis.
 Porrò suis primum Dominus patefiet, eritq;
 Corporeus, sicut fuit antè, manusq; pedesq;
 Ostendetq; impressa suis uestigia membris
 Quatuor, occasus, ortus, boreamq;, notumq;:
 Nam totidem mundi perpetrant regna patentis
 Infandum nimium facinus, nobisq; probrosum.
 Salue casta Sion, permultaq; passa puella:
 Ipse tibi inscensò rex en tuus intrat a fello,
 Erga omnes mitis, iuga quo tibi, quo iuga demat
 Intoleranda tibi, quæ fers ceruice subacta,
 Soluat & exleges leges, uiolentaq; uincla.
 Hunc agnosce tuum numen de numine natum,
 Laudibus hunc ornans, hunc imo pectore gestans,
 Diligeq; ex animo, serq; eius amabile nomen.
 Reijce præteritos, aq; eius sanguine solue.
 Nam nec uerba tibi, nec eum libamina placant,
 Nec sacra (inextinctus cum sit) mortalia curat,
 Sed qui sincero taciturni pectore adorant.
 Nosce quis hic nam sit, tum patrem deniq; cernes.

Tempore torpebunt uidua omnia semina mundi,
 Aer, terra, salum, lux ignis feruida, coeli
 Cardio dies, noctes, confident omnia in ignes,
 Et fiet species quàm desertissima rerum.
 Omnia namq; cadent lucentia sidera caelo,
 Nec uolucres plumis agiles per inane uolabunt,
 Omnibus & tellus animantibus orba iacebit.
 Non homines edent uocem, uolucres ue, feræ ue
 Confusus solitum sonitum non audiet orbis,
 Sed magnum sonitum reddet maris unda minacis,
 Et trepidi cuncti morientur in æquore pisces.
 Nec sulcabit aquas iam pondere nauis onusta,
 Mugitumq; dabit de bellis terra cruenta,
 Humanæq; animæ frendebunt dentibus omnes,
 Vexabuntq; malos ululatus, atq; timores,
 Cædibus atq; siti, fame, pesteq; deficientes:
 Optandumq; mori dicent, fugietq; uocantes.
 Nondum mortis enim requiẽ, non noctis habebũt.
 Multaq; nequicquam supremi numina patris
 Orabunt, sed eos tunc auertetur apertẽ.
 Secula nam septem dedit, usus uirgine casta,
 Ad resipiscendum spacium mortalibus agris.
 Ipse mihi Deus hæc sibi decreta omnia dixit,
 Perficietq; meis quæ sunt dicta omnia uerbis.
 Noui ego arenarũ numeros, mensumq; profundi,
 Tellurisq; sinus, tenebrosa q; tartara noui, (ri,
 Quot fuerint homines, quot sint, quot deinde futus
 Astro=

Χρησείτοτε πάντα χρόνω σοι χεῖα τὰ νόσμον,
 Ἀῆρ, γαῖα, θάλασσα, φάος πυρός αἰθομένοιο,
 καὶ πόλος ἕρανίος, καὶ νύξ καὶ ἡματα πάντα,
 εἰς ἐρ πῶρ ἤξεισι, καὶ εἰς μορφὴν πανέρημον.
 Ἄσπρα γὰρ ἕρανύθεν φωστήρων πάντα πεσείται
 καὶ νέτι δὴ πῆσονται ἐπ' αἴερος σὺπῆδροι ὄρνεις.
 οὔτε βάσις γαίης, θῆρες γὰρ ἅπαντες ὀλδύνται.
 καὶ ἡ ἀνδρῶν φωνὰ, ἔθυστων, ἔτε πετλιωῶν.
 Κόσμος ἄτακτος ἐὼρ, ἔχρησιμον ἔοικον ἀνύσει. f. ἦχον.
 Ἠχήσει δὲ βαθύς πόντος μέγαρ ἦχον ἀπειλῆς.
 Ζῶα τε νηπῆ ἀτρέμοντα, θαλάσσης πάντα θανεῖται.
 καὶ ναῦς φόρτορ ἔχουσ' ἐπὶ λύμασιρ νηέτι πλῦσει.
 μυήσει δὲ χθῶν αἰμασομένοιο πολέμοισι.
 Γᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ψυχὰ βρύξασιν ὀδύσει,
 τῶν ἀνόμων ψυχῶν ἑλολυγμῶ τε φόβω τε. f. ὀλολυγ-
μοῖσι.
 Τηνόμεναι δὲ λιμῶ, δίψῃ, λοιμῶ τε, φόνοις τε.
 καὶ παλέσσει παλὸρ τὸ θανάτῃ, καὶ φύξῃ ἀπ' αὐτῶν.
 οὔνετι γὰρ θανάτος τ' αὐτῶν, ἔνυξ ἀναπαύσει.
 Πολλὰ δὲ ὄρωτήσασσι μάτλι θεὸν ὑψιμέδοντα,
 καὶ τὸτ' ἀποσφρέψῃ φανερώς τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐτῶν.
 ἐπὶ γὰρ αἰώνων μετανοίας ἡματ' ἔδωκεν
 ἀνδρασι πλαζομένοις, διὰ χερῶν παρθένῃ ἀγνῆς.
 αὐτὸς μοι τάδε πάντα θεὸς λιμένας λιατέλεξε,
 καὶ δι' ἐμῶ σώματος τὰ λελεγμένα πάντα τελέσει.
 οἶδα ἐγὼ ψάμμων τ' ἀριθμὸς, καὶ μέτρα θαλάσσης,
 οἶδα ἔμαχας γαίης, καὶ τὰ φάρμακα ἡδρόεντα. f. μυχῶς.
 καὶ μύροπων ὄντων τε, καὶ ἔσομένοων, νεκύνων τε,

Οἶδι ἀριθμὸς ἄστρον, καὶ δένδρεα, καὶ πόσα φύλ
 Τετραπόδων κηλῶν τε καὶ ὀρνίθων πετελιῶν. (λα,
 Αὐτὸς γὰρ μορφὰς ἀνδρῶν καὶ νῦν ἐτύπωσεν,
 Καὶ λόγον ὀρθὸν ἔδωκεν, ἐπισημίην τ' ἐδίδαξεν.
 Οφθαλμὸς ὁ πλάσας καὶ ὦτα, βλέπων καὶ ἀκῶν.
 Καὶ πᾶν ἐνθύμημα νοῶν, πάντων τε σιωπῶν
 Αὐτὸς ἐὼν, σιγῶν, καὶ ὕσθρον αὐτὸς ἐλέγχων,
 Καὶ ἐνπράξων ὅσα λαθῶν γε βρότων τις ἐπραξεν,
 Ἐλθῶν καὶ ἐπὶ βῆμα θεῶ θνητοῖσι λαλήσων,
 Καὶ κωφῶ ξυνοίσει, καὶ ὁ λαλέοντος ἀκῶν.
 Καὶ πόσον ἐστὶ τὸ πᾶν ἀπὸ γῆς εἰς ἕραν ὀν ὕψος,
 Ἀρχὴν καὶ τέλος οἶδεν, ὅς ἕραν ὀν ἐπιτε καὶ γλῶ.
 Γαῦτα γὰρ ἐξ αὐτῶ, τὰ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος οἶδε.
 Μῦθος γὰρ θεὸς ἐστὶ, καὶ ἕν ἐστι θεὸς ἄλλος.

- f. θεασίξει.** Εἰκόνα τ' θεασίξω θείαν, ληφθεῖσα ἀφ' ὕλης,
f. μορφώ- χόρσι τε τ' μορφώσας γε τεαῖς εἰδωλορ ἀνάνδωρ,
σαντες ἐαῖς Δοξάζουσι λιταῖς καὶ βρησηείαισιρ ἀνάνοις,
καῖα εἰδω- Τὸν λιτίσιν προλιπόντες, ἀσελγείαις ἐλάτρουσαν.
λολάτρωρ. Γαῦτες δ' αὐτῶ ἔχοντες, ἀχρήσιμα διῶρα θύουσι,
 καὶ ὡς αὐτῶ τιμὰς, τὰ δὲ χρήσιμα πάντα δουδοσι,
f. κνισῶν- Θοῖνη τ' κνισῶντες ὡς τοῖς ἰδίοις νεκρῶσιρ.
τες. Σάρκας γὰρ τε, καὶ ὀστέα κνισῶντε τ' καίουσι,
f. κίουσι. Θύοντες βωμοῖς, καὶ δαίμοσιρ αἶμα χέουσι,
 καὶ δὲ λίχνης ἀπῆσαι θεῶ τῶ φῶτα διδόντι,
 καὶ ὡς διψῶντι θεῶ, θνητοὶ ἀσύνδωσι τὸν οἶνον,
 εἰς ἕδερ μεθύοντες ἐπ' ἀχρήστοισι θεοῖσιρ.
ἡμεῖσρά- Οὐ χήσει θυσιῶν, ἢ ἀπονδῶν τ' ἡμετέρωρ τε,
ωρ.

Astrorum numeros, stirpes, frondesq; quot usquã:
 Quot sint quadrupedes, quot pisces, quotq; uolu-
 Idem nam species hominũ, mētesq; creauit, (cres.
 Et docuit scire, & rationis munia recte.

Lumina qui finxit, quiq; aures: cernit & audit,

Omnes qui mentis motus tenet, omnia nouit,

Et tacet, & tandem conuincet, supplicioq;

Afficiet quæ quisq; hominum celata patrarit,

Cum ueniet solium ad diuinum iura daturus:

Qui nil dicentes, mutos, intelligit, audit.

Et quantum tellus à coeli uertice distet,

Principium, finem, media omnia nouit: ab ipso

Omnia sunt, cœlum qui, telluremq; creauit.

Solus enim Deus est, non est Deus alter ab ipso.

Ast homines syluis abscindunt robur, & inde

Muta suis manibus diuũ simulachra figurant,

Quæ decorent ritu, libamentisq; profanis,

Impurasq; colunt nugas, genitore relicto.

Omnesq; assidui uanissima munera libant.

Et tamen hoc ipsum se rentur honore iuuare,

Atq; dapes adolent, ut cassos lumine pascant.

Namq; cremant carnes, & plenis ossa medullis,

Et maectant aris, & placant sanguine manes,

Candelasq; Deo accendant, qui lumina donat.

Ac tanquam sitiãt, uini libamina fundunt,

Mortales ebrij, qui numina uana fatigant.

Non libaminibus, non sacris indiget istis,

In simula-
 chorũ cul-
 tores.

Non

Non nidore malo, aut inuiso sanguinis haustu.
 Namq; (tyrannorum regumq; insania suadet)
 Manibus hæc faciunt, ceu manes coelicolæ sint,
 Ritus curantes prauosq; Deoq; carentes.
 Effigiesq; suas (rerum genitore relicto)
 Marmoreos dicunt diuos, pendere putantes
 Hinc sibi spem & uitam: surdi mutiq;, malum qui
 Credere tam faciles, à recto prorsus abhorrent.
 Ipse uias posuit binas uitæq; necisq;,
 Proposuitq; bonam menti sibi sumere uitam:
 Ipsa sed in mortem æternam se iecit, & ignem.

Vera reli-
 gio.

Effigies mea homo est rectæ rationis alumna:
 Huic tu pone uolens purã sine sanguine mensam,
 Repletamq; bonis. panem potumq; famenti,
 Et sitiendi da: nudum tege corpus amictu.
 De proprio castis manibus largire labore,
 Oppressum recrea: fessi solare labores.
 Hæc à te detur uiuenti uictima uiuens.
 Sparge piè semen, Dominus tibi donet ut ista:
 Aeternos fructus, æternum lumen habebis.
 Vitam incorruptam, cum cunctos arguet igne.
 Omnia nam purgans, molem conuerret in unam.
 Cælum conuoluet, telluris operta recludet.
 Manes in uitam (fatorum lege soluta,
 Et lethi stimulis) ad iudiciumq; uocabit,
 Iudicet ut tandem mores prauosq; piosq;.
 Ariete tunc aries, pastor pastore propinquo,

Et

Οὐ ννίοςης μιαρῆς, ὕχ' αἵματος ἐχθίσοιο.
 Ταῦτα γὰρ εἰς μανίας βασιλῆων, ἢ τυραννῶν,
 Δαίμοσι ποιῶσιν νεκρῶν ὡς ὕβρανίδεοσι,
 Θρησκείαν ἄθεον καὶ ὀλέθριον ἐκπονέοντες.
 Καὶ καλέουσι θεὸς λιθίνους τὰς εἰκόνας αὐτῶν, (σαρ,
 Τὸν λιτίσιν προλιπόντες· ἀπ' αὐτῶν ἐλπίδα πα-
 καὶ ζωὴν νομίσαντες ἔχειν. λιωφοὶ καὶ ἀνασσοί,
 Εἰς τὸ κακὸν πιστοί, τ' ἀγαθὸν δὲ ἀπῆλθον ἀπ' αὐ-
 Αὐτὸς ὁ δὲ προσέθηκε δύο, ζωῆς θανάτῳ τε, (τῶν.
 Καὶ γνώμη προσέθηκε ἀγαθὴν ζωὴν προσελέσθαι.
 † Αὐτοῖς δ' εἰς θάνατον, καὶ τῶν αἰῶσιν * ἐρρίψον.
 Εἰκῶν ἐστ' ἀνθρώπος ἐμὴ, λόγον ὀρθὸν ἔχουσα. (σαρ,
 Τύτῳ θεὸς † σὺ καβαράν ἢ ἀναίμακτον τράπε-
 Πληρώσας ἀγαθῶν, καὶ δὲ πεινῶντι τὸν ἄρτον,
 Καὶ διψῶντι ποτὸν, καὶ εἴματα σώματι γυμνῶ.
 Εἰ μόχθων ἰδίων πόρισας ἀγναῖς παλάμαισι,
 Θλιβόμενον ἠτῆσαι, καὶ τῷ λάμνοντι παρᾶσα,
 Καὶ ζῶσαν θυσίαν ταύτην τῷ ζῶντι πόριζε.
 Σπείρον ἐπ' οὐσεβίῃ, ἵνα σοι λύριος τάδε δώσῃ.
 Καρπὸς ἀθανάτου, καὶ φῶς αἰώνιον ἔξεις,
 Καὶ ζωὴν ἀμαρταντοῦ, ὅταν πνεῖ πάντας ἐλέγξῃ.
 Χωνύσει γὰρ, καὶ πάντ' εἰς καβαρὸν διατάξει.
 Οὐρανὸν εἰλίξει, γαίης κισθμῶνας ἀνοίξει.
 Καὶ τότε ἀναστήσει νέκυας, μοῖραν καταλύσας,
 Καὶ θανάτῳ κέντρον, καὶ ὕσθρον εἰς λήσιν ἤξει,
 Κρίνων οὐσεβῶν καὶ ἀσεβῶν βίον ἀνδρῶν,
 Καὶ κριὸν κριῶν, καὶ ποιμένα ποιμένι θήσει.

† f. αὐτὸς.

* f. ἐρρίψον.

71

ἢ ἀληθινῆ
οὐσεβεία.

f. καβαράν

τε ἀναίμα

κτον τράπε

πεζαρ.

72

Καὶ

Καὶ μόχθον μόχθῳ πέλας ἀλλήλων ἐς ἐλέγχον,
 Οἱ τινες ὑψώθησαν ἐλεγχόμενοι ὑπ' ἐλέγχων.
 Καὶ σόμα πάντος ἐφραξαρ, ἴν' αὐτοὶ ζηλώσαντες,
 Τὸς ὁσίους πράσσοντας ἴσως παταδιδλώσωσι,
 Σιγαὺν προσάσσοντες, ἐπειγόμενοι διὰ λῆρος.
 Καὶ λοιπίμοις πιστοῖς τότε χωρήσωσι ἅπαντες,
 Οὐκέτι λοιπὸν ἔρις λυπῶμενος αὐτοῖς ἔσται.

f. μεσά. Οὐκ ἐχθὲς γέγονεν, ἔχθηματὰ τ' ἡμεῖς ἀμείμνησιν,
 Οὐκ ἔαρ, ἔχι θέρος, ἔχειμῶν, ἔμετόπωρον,

f. πονήσει. Οὐ δύσις ἀντολίη. τ' ποιήσω γὰρ μακρὸν ἡμεῖς,
 Εἰς αἰῶνα φωτὸς μεγάλου πεποθημένος ἔσται.

Χς Ις αἰώνων *

73 Ἀγρόνητος, ἀχραντος, ἀκύναιος, αἰδελίος τε,

f. μετρῶν. Οὐρανίος, ἰχθυί τ' μέτρων πυρρῶσιν αὐτῶν,
 Καὶ πάταγον σηπτήρον, κατέχει σὺν ἀπλωεῖ πυρρῶ
 Γραῦνει τε βαρυητύπεα δαπύματα βροντῶν, (σῶ,
 Γλυῖ πλονέων κατέχει ροιζήματα *

f. καὶ φερο- τ' καὶ σφοδρῶν μάστιγας ἀπαμβλυεῖ πυροφειγῆς.
 πῶν. Ομβρῶν δ' ἄσπερα χσύματα, ἡρακινῆς ἢ χαλάσης,
 Κρυμαλέης νεφελῶν βελῆς, καὶ χείματος ὄρμης.
 Αὐτοὶ μὲν γὰρ ἕνασθ' ἀνώ διατεμαίρονται,
 Οὐσα πῶρ αὐτῶ σοι λοιπέει, πρῆσσει τ' ἐπινύσει.
 Σῶ παιδί πρὸ κτίσεως πάσης φέρμοις ἴσοισι πεφρ-
 νῶς.

Σύμβολος πλάσθης μέροπων, κριτῆς τε βίοιο,
 Οὐ πρῶτη σόματος γλυκὴ πρῶφθέγξατο φωνῆ.
 Βοιήσωμεν ἰδιορ παγομοίον ἀνέξα μορφῆ

Ημε-

Et vitulus vitulo admoto censebitur illic.
 Quosq; sibi nimium fastum sumpsisse patebit,
 Et qui cuilibet os obstruxere imperiosi,
 Et sibi de sanctis vires peperere subactis,
 Ex paribusq; ipsos fecerunt inferiores,
 Et studij lucro ducti iussere silere:
 Tunc inquam cedent omnes fidisq; probisq;.
 Non iam iurgia erunt, non iam dicetur, Erit cras,
 Aut transiit heri: nec erunt quos crebra fatigat
 Cura dies: non uer, æstas, autumnus, hyems' ue,
 Ortus' ue, occasus' ue. dies nam longa manebit.
 εἰς αἰῶνα φωτὸς μεγάλου πεποθημένου ἔσαι

Christus Iesus seclorum *

Aeternus, nunquam genitus, planè intemeratus,
 Ignitas cœli cohibet qui uiribus auras:
 Fulminis & sonitum sæuo fulgore coercet,
 Horrendos tonitrus mollit, pacatq; fragores.
 Terram conuoluens stridores comprimit *
 Fulguris obtundit percussus igne micantes.
 Imbris & immodicos fluxus, & grandinis albæ,
 Et nubis gelidi amplexus, hyemisq; solutæ.
 Singula namq; ipsi coniectant mente, uidentur
 Quæ tibi, quæq; tuo nato annuis ipse patrandæ.
 Qui tibi & unanimis, & par, res ante creatas,
 Humanæ iudex uitæ, sociusq; creator.
 Ad quem tu oris prima dulci sic uoce locutus:
 Condamus hominem proprium, nostræq; figuræ
 Persi

Persimilem, atq; auram uitalem demus habere.
 Cui uel mortali totus famulabitur orbis,
 Et ficto ex terra nos omnia subiiciemus.
 Hæc tu mente tua sic uerbo fatus, & ecce
 Omnia facta: tibi parent elementa iubenti
 Omnia protinus, & rerum natura perennis
 Est cum figmento mortali condita ritè,
 Cælum, aer, ignis, tellus, fluctusq; marini,
 Sol, luna, astrorumq; chorus, montesq;, diesq;
 Nox, flatus, somnus, uigilantia, uisq; uolendi,
 Vita, intellectus, uoces, & robur, & artes,
 Atq; immansuetū uolucrum genus, atq; natantum,
 Mansuetum, bigenus, serpentumq;, ancipitumq;
 Omnia namq; tibi certo ordine disposuisti,
 Temporibusq; petit postremis terram. *
 Et breuis egressus Mariæ de uirginis aluo
 Exorta est noua lux *

E' cælo ueniens mortales induit artus.

Gabriel. Ac primum corpus Gabriel ostendit honestum
 Nuncius, hinc tali affatur sermone puellam:

Maria. Accipe uirgo Deum gremio intemerata pudico.
 Sic ait: ast illam cœlestis gratia molli
 Lenijt afflatu. tum uirginitatis amatrix
 Perpetuæ, magno subitò correpta stupore,
 Atq; metu, trepida pressit formidine mentem,
 Ignotis uerbis commoto corde tremiscens.
 Hinc ut letificis mens est recreata loquelis,

Erubuit

Ἡμετέρη, ἰαὶ δῶμεν ἔχειρ ζωαρχία πνοιῖν,
 Ω θνητῶ πρῶ ἔόντι τὰ νοσμινα πάντα λατρεύσει.
 Καὶ χοῖνῶ πλαδέντι, τὰ πανθ' ὑποτάξομεν αὐτῶ.
 Ταῦτα δ' ἔφησα λόγῳ, τῆ σῆ φρονὶ πάντα δ' ἐτύ-
 χθη.

Γαῦτα δ' ὁμῶ σοι χεῖρα λιελσύσματι † πᾶθετα τῶ σῶ. f. πείθετο.
 Καὶ λιτίσις αἰδῖος σιωετάσεται, πλάσματι θνητῶ.
 Οὐρανός, ἀήρ, πῦρ, χθῶν, γῆ ἰαὶ χσῦμα θαλάσσης,
 Ἡέλιος, μίυη, χόρος ἄστρων, ἕρεα τ' ἡμαρ,
 Εὐφρόνη, ὕπνος, ἔγχορσις, πνσῦμα, ἰαὶ ὄρμη.
 Ψυχὴ ἰαὶ σιύεσις, τέχνη, φωνή τε ἰαὶ ἀλήθ.
 Ζώωρ τ' ἄχρια φύλα τὰ νηητῶν ἰαὶ πετεηνῶν,
 Γαιζῶρ τ' ἀμφιβίωρ τέ, ἰαὶ ἔρπετέωρ, διφυῶρ τε.
 Γαῦτα γὰρ αὐτός σοι σιωτάσεται σῆ ὑπ' † ἀναγω. f. ἀγωγῆ.
 Ὑσατίοις τε χρόνοις χθόνα ἡμείψατο * (γῆ,
 Καὶ βραχὺς ἐλθῶν παρθένε ἐν μαρίας λαγόνωρ τε,
 Ἐξανέτειλε νέωρ φῶς *
 Οὐρανόθεν δὲ μολῶν, βροτέην ἐνεδύσατο μορφίῦ.
 Γρῶτα μὲν οὐὶ γαβειήλ θοναρόν δέμας ἀγνὸν ἐδίγ γαβειήλ.
 Δούτερα κῆ λῆρην αὐτᾶγγελος ἐνεπε φωνῆ, (χθῆ,
 Δέξαι ἀχραῦτοι σι θεὸν σοῖς παρθένε πόλποισ.
 Ως εἰπῶν, ἐμπνυσσε θεὸς χάρειν, ἡδὶ αἰεὶ λῆρη,
 Τὴν ἀρα τάρβος ὁμῶ, θάμβος θ' † ἔλερ ἐξαῖδσαρ. Μαγία.
 Στῆ δ' ἄρ ὑποτρομέσασα, νέος δὲ οἱ ἐπτοίητο
 Γαλλομσύης κραδίης, ὑπ' ἀγνώστοισι κἀκδαῖς.
 Ἀνθῖς δ' ἔφραθη, ἰαὶ ἰανθῆ κέαρ αὐδῆ.

Κρείδιον δ' ἐγέλασεν, ἐλὺν δὲ ὄρυθλιωε παρειήρ,
 Χάρματι τὸρπομένῳ, καὶ θελγομένῳ φρεσὶν
 αἰδοῖ.

Καὶ οἱ θάρσος ἐπῆλθεν, ἔπος δὲ εἰς ἐπτατονηδιῷ.
 Σαρπηθὸν δὲ χρόνω, καὶ γαστέρι ζωογονηθῆν,
 Ἐπλάσθη βροτέῳ ἰδέῳ, καὶ λιθρὸς ἐτύχθη,
 Γαρθρυνοῖς τοπέροῖς. τόσδε γὰρ μέγα θαῦμα βροτοῖ
 σιν.

Ἀλλ' ἔδερ μέγα θαῦμα θεῶ πατρὶ, καὶ θεῶ ἡῶ.
 Τικτόμενον δὲ βρέφος, ποτὶ δὲ ἔφθατο γηθοσιῶν
 χθῶν.

Οὐρανίος δὲ ἐγέλασε θρόνος, καὶ ἀγάλλετο λίσμος.
 Καινοφανῆς δὲ μάγοισι σεβάσθη θέσφατος ἀσθήρ.
 Σπόργανωθεὶς δὲ βρέφος, λήχθη θεοπαθέσι φάτνη.
 Καὶ λόγος ἡ βηθλεὲμ πατρὶς θεοκλήτος ἐλέχθη,
 Βασιλεύσας τὲ καὶ αἰγινόμοις καὶ ποιμέσιν ἀρνῶν.
 Ἐρλιραδίη τε ταπεινόφροσιν πιεζὰ τέρματα μι-
 σεῖν,

f. πάντως. Καὶ τὰ πάντων ἀγαπᾷ τὸν πλησίον ὡς περ ἑαυτὸν,
 καὶ θεὸν ἐν ψυχῆς φιλέειν, αὐτῷ δὲ λατρύειν.
 Τὸνεκ' ἄρ' ἡμεῖς καὶ ὅσινς χριστοῖο γενέθλης
 Οὐρανίης πεφυότες, ἐπιπλέμεθα σιὸν ἐμοίγε
 Μνηστὴν σὺ φροσιῶν ἐπὶ θρησκείῳ κατέχοντες.

Δόξα τῷ ἀγίῳ θεῷ, τὸ δόντι τέλος τῶν σιβυλλ-
 λικῶν χρησμῶν.

Erubuit malas ridens puerile uenustas,
 Letitia, dulciq; animum demulsa pudore.
 Tunc ad se redijt, uerbumq; uolauit in aluum,
 Idq; suo factum atq; animatum tempore corpus
 Mortali facie cretum est. puer inde creatus
 Virgineo partu. mira est mortalibus hæc res:
 Sed res nulla Deo patri natoq; stupenda.
 Hoc puero nato properauit gaudia tellus,
 Cœlestis risit sedes. & gestijt orbis:
 Diuinamq; Magi stellam coluere recentem.
 Monstratusq; Dei præcepta sequentibus infans
 Est in præsepi, quem fascia circuit, estq;
 Dicta Logi Bethlem diuino patria nutu
 Caprarum atq; ouium custodibus, atq; bubulcis. 3
 * Et tumidos fastus animis odisse modestis,
 Atq; alios prorsum ceu semet amare, Deumq;
 Diligere ex animo cum relligione colendo.
 Nos igitur sancta Christi de stirpe creati
 Cœlesti, nomen retinemus proximitatis,
 Letitiæ memorem seruantes relligionem.

F I N I S.

Versus quidam Sibyllini à Lactantio citati Lib.
 7. cap. 19. qui neq; in Theophilo, ne-
 que in his libris extant.

— Cum uenerit ille

Ignis erit tenebrae mediae caligine noctis,

7.24. Audite o homines, rex imperat ille perennis.

Omnia sed feret haec tellus sacra sola piorum

Ex petra mellis latices, lactisq; perennes

Fontes, unde bibant iusti; pijsq; scatebunt.

De ira Dei

cap. 23.

Atq; Deum regem cunctorum progenitorem:

Quem tremit & tellus, caelum, pelagusq; profundum,

Tartarei; sinus, atq; ipsi demones horrent.

EXTANT ETIAM APVD EVN-

dem Lactantium quaedam Graeca Apollinis ora-
cula, quae nobis interpretari, & huc addere ui-
sum est. Igitur primi libri cap. 7. sic ait: Apollo

querenti cuidam, quis esset, aut quid esset om-

nino Deus? respondit uiginti & uno

uerfibus, quorum hoc prin-

cipium est:

Ex sese constans, sine matre, a nemine doctus,

Immotus, nomen quod uerbis dicere non est,

In flammis habitans: hoc scilicet est Deus. at nos

Eius parua sumus Genij pars. —

Item lib. quarto. cap. 13. de Christo loquens, in-

quit: Propterea Milesius Apollo consultus, u-

trum ne Deus an homo fuerit, hoc

modo respondit:

Corpore mortalis, sapiens per facta stupenda:

Iudicibus sedenim Chaldaeis captus, & armis,

Clauis & palo finem tolerauit acerbum.

Et

LACTANTIUS LIB. 7.

Cap. 19.

— Οππότ' αὖ ἔλθῃ

Ἦρ' ἔσται σπότος ἐν τῇ μέσῃ νυκτὶ μελαίνῃ.

LIB. 7. Cap. 24.

Κλῦτε δέ μιν μέρορες, βασιλεὺς αἰώνιος ἀρχεῖ.
 Εὐσεβέων δὲ μόνον ἀγία χθὼρ πάντα τάδ' ὀϊσει.
 Νᾶμα μέλιτος ἀπὸ πέτρης, ἢ δὲ ἀπὸ πηγῆς,
 καὶ γάλατ' ἀμβροσίης ῥύσει πάντεσσι διπλοῖσι.

Lib. de ira Dei. Cap. 23.

Ἡ δὲ θεὸν βασιλῆα καὶ γεννητῆρα πρὸ πάντων,
 οὐ τρέμεται καὶ γαῖα, καὶ ἕρανός, ἢ δὲ θάλασσα.
 Ταρταρέοί τε μυχοὶ, καὶ δαίμονες ἐμφέττουσιν.

Lib. 1. Cap. 7.

Αὐτοφυῆς, ἀδίδακτος, ἀμήτωρ, ἀσυφέλιτος,
 οὐνομα μὴ δὲ λόγῳ χωρούμενον, ἐν πνεύματι καὶ
 τούτῳ θεὸς, μικρὰ δὲ θεοῦ μόρις ἀγγελοὶ ἡμεῖς.

Lib. 4. Cap. 13.

Θνητὸς ἔκλυκατὰ σάρκα, σοφὸς τὸ βρατύσεσιν ἔργ-
 γοις,
 ἀλλ' ὑπὸ χαλδαίων κριτῶν ὅπλοισι συναλωθεῖς,
 γόμοις καὶ σπολόπεισι πικρῶν ἀνέτλησε τελευ-
 τήν.

Ψυχὴ μὲν μέχρι οὗ δεσμοῖς πρὸς σῶμα κρατεῖται
 Φθαρτὰ νοθεύσα πάθη, θνηταῖς ἀλγυδιόσιρ εἶπει.
 Ἡνίκα δ' ἀνάλυσιρ βροτέλιω μετὰ σῶμα μαρὰνθ' ἐρ
 Ωκίσιρ σὺρηται, ἐς αἰθέρα πᾶσ' αφορεῖται,
 Αἰὲν ἀγήραος ἔσα, μόνει δ' εἰς πᾶμπαρ ἀτειρής.
 πρῶτόγονος γὰρ τὸτο θεῶ διέταξε πρόνοια.

EUSEBII DE ACROSTICHIDE

Sibyllina iudicium. Atque item Aegloga

Vergilij quarta, ab eodem Græ-

cè reddita.

ΠΑρίσεται δέ μοι καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τι
 μαρτύριον τῆς τοῦ χριστοῦ θεότητος ἀπο-
 μνημονοῦσαι. ἐν γὰρ τοῖς τῶν δηλονότι καὶ ἡ τῶν
 βλασφημιώτων αὐτὸν διάνοια οἶδεν αὐτὸν θε-
 οῦ ὄντα, καὶ θεοῦ παῖδα, εἰπὼν γοῦν τοῖς ἑαυτῶν λό-
 γοις πιστεύουσι. ἡ τοίνυν ἐρυθραῖα σίβυλλα, φάσκει
 σα ἑαυτὴν ἔκτη γενεᾷ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν
 γενέσθαι, ἰσθρίαρ τοῦ ἀπόκλωνος, διάδημα ἐπί-
 σης τῷ θρηνησομένῳ ὑπὸ αὐτῆς θεῷ φοροῦσα,
 καὶ τὸν τρίποδα περὶ ὀρόφου εἰλεῖτο, πρὶέπου-
 σα, ἀποφοιβάξουσά τε τοῖς χρωμένοις αὐτῇ, ἡλι-
 θιότητι τῶν γονέων ἐπιδεδωκότων αὐτὴν τοι-
 αὐτῇ λατρεία, διὰ τὸν ἀχήμενος θυμοὶ καὶ ἔδερ σε-
 μνὸν ἐπιγίνεσθαι, κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰσορομένοις
 πρὶ